

indførte, hvor det er nødvendigt af Hensyn til, at § 9 udgaar. Der er saa et Ændringsforslag under Nr. 25, hvorved man ændrer Sættelsen af Vurderingskommissionen, og ved Ændringsforslag Nr. 28 sikrer man Staten Ejendomsretten til de Landbrugshuse og Fæstesteder, som Brugerne og Fæsterne ikke maatte ønske at overtage. Hele Lovforslaget tager Sigte paa, at Bestemmelserne skal være gennemførte inden 5 Aar. Paa de Omraader og i de Paragraffer i Lovforslaget, som omhandler disse Spørgsmaal, har vi ikke grebet ændrende ind, men man kan jo tænke sig, at ved visse Godser kan der være Fæstere eller Lejere, som ikke ønsker at overtage Huset; i saa Tilfælde skal der træffes Bestemmelse om, hvorledes vedkommende har at forholde sig, og man har da vedtaget, at Staten i saa Fald træder ind og træffer Bestemmelse om, hvorledes man vil forholde sig med disse. I Ændringsforslag Nr. 29 omhandles de Huse, som Ejerne ifølge denne Lov beholder, og for saa vidt de ikke benyttes som egentlige Tjenestehuse, bestemmes her, at de ikke maa bortlejes eller bortforpagtes for en Afgift, der overstiger 3 pCt. af Ejendommens Skyldværdi, og de maa ikke bortlejes eller bortforpagtes paa kortere Aaremaal end 7 eller 8 Aar, alt efter som Rotationen er 7 eller 8 Aar. Endelig bestemmes heri, at Bygninger, som staar paa saadanne Fæste- eller Lejehuse i Jordomraade, ikke maa nedrives uden Afløsningskommissionens Tilladelse. Man maa nemlig regne med, at det i denne Boligneds Tid ikke gaar an at træffe Bestemmelser, hvorved Beboelsespladsernes Antal kan reduceres. Endelig har man som Følge af, at Loven nu ogsaa omhandler Leje- og Fæstehuse foruden Fæstegods, maattet stille Ændringsforslag Nr. 30, der forandrer Lovforslagets Titel til „Forslag til Lov om Overgang til Selveje af Fæstegods, Leje- og Fæstehuse“.

Jeg skal med disse Ord anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse. Det er altsaa en enstemmig Indstilling fra Udvalget, jeg her har tilladt mig at gøre Rede for.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg kan kun udtale min store Tilfredshed med, at Udvalget enstemmigt har kunnet slutte sig om dette Lovforslag, om end der er foreslaaet adskillige Ændringer. En Del af dem kalder jeg Forbedringer, en Del kalder jeg ikke Forbedringer, men Hovedsagen er, at man har opnaaet Enighed om dette store Spørgsmaal, og jeg haaber da ogsaa, at Lovforslaget, hvis det bliver op-

højet til Lov, hvad der vel kan være Udsigt til, kan føre til, at hele den Transaktion, som Lovforslaget omhandler, vedrørende Overgang til Selveje, ved den foreslaaede Fremgangsmaade maa føre til, at der ikke kommer nogen særlig Strid imellem de to Parter, det her drejer sig om.

Den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) har jo fyldigt gjort Rede for alle Ændringsforslagene, og jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af disse. Der er kun nogle enkelte, jeg gerne vil omtale, først Ændringsforslag Nr. 21, ifølge hvilket § 9 skal udgaa. Jeg forstaar godt, at naar der er opnaaet Enighed, er denne opnaaet ved, at man fra forskellige Sider har givet efter, og jeg skal da heller ikke gøre nogen Indvending imod Ændringsforslag Nr. 21, skønt jeg synes, at mit Standpunkt, ud fra hvilket jeg foreslog § 9, var rigtigt, og at der virkelig var Grund til en saadan Paragraf. — Ændringsforslag Nr. 25, hvorved der foreslaas en anden Affattelse af Paragraffen vedrørende Afløsningskommissionen, kan jeg fuldt ud tiltræde. Som jeg sagde ved Lovforslagets Fremsættelse, er det mig ikke om at gøre, hvilken Form der anvendes. Der er mange Former, der her kan benyttes. Naar Udvalget er enigt om at foreslaa denne Form, har jeg ikke det mindste imod det. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 26. — Ændringsforslag Nr. 28 er jeg meget tilfreds med. Der var til at begynde med, da Forhandlingerne om dette Spørgsmaal blev optaget, nogen Modstand mod dette Forslag, men det forekommer mig, at Udvalgets Medlemmer paa heldig Maade har kunnet finde hverandre paa dette Omraade. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Udvalget havde rettet nogle Spørgsmaal til Ministeriet, hvorpaa det ikke havde faaet Svar. Den ene Henvendelse gik ud paa, at man ønskede oplyst, hvor mange Huse der, hvis dette Lovforslag blev gennemført, vilde overgaa til Selveje. Oplysning herom kunde ikke skaffes til Veje, medmindre man henvendte sig til de forskellige Godser, og det vilde jo tage nogen Tid. Det er ikke lykkedes at faa disse Spørgsmaal besvaret, saa at Udvalget kunde faa Oplysningerne, men jeg kan heller ikke se, at de er nødvendige. Naar Udvalget er enedes om Ændringsforslagene Nr. 9—11, vilde Udvalgets Stilling til hele Spørgsmaalet neppe ændres i særlig Grad, selv om det oplystes, at Antallet af de paagældende Huse er 5,000 eller 6,000 eller maaske 7,000. Men nogen Interesse havde disse Oplysninger selvfølgelig, hvis vi havde dem, inden Lovforslaget blev vedtaget. Udvalget